

eller om man maatte oftere vil tage Folk, som ikke have faaet Officereres Uddannelse. Selvfølgelig antager jeg iøvrigt ikke, at Udvalgets Flertal vil have Noget imod, hvis det kunde tjene til at danne et bedre Korps, og man ellers kunde blive enig med det andet Thing derom, saa ogsaa at give kongelig Udnævnelse til Politiaffsisterne. Det forekommer mig ikke at være nødvendigt, at der i Loven skulde optages Bestemmelse om, hvad Slags Folk der skulde tages til Betjente. Det forekommer mig, at det godt kunde overlades til Justitsministeren efter nærmere Forhandling med Politichefen at tage Bestemmelse i saa Henseende. Men skulde man ved fortsat Behandling finde det heldigt, at en saadan Bestemmelse bliver optaget, antager jeg ikke, at det vil møde nogen Vanskelighed fra Udvalgets Flertals Side. — Vige overfor den ærede Ordfører for Mindretallet skal jeg bemærke Følgende. Jeg fastholder aldeles bestemt, at det ærede Medlem i Udvalget har sagt, at han ikke vilde forhandle Noget omhelst til Fremme af et positivt Forslag; han vilde kun være med til at forkaste dette Lovforslag eller til at faae det hurtigt over i det andet Thing til Forkastelse. Grunden til, at vi forhandlede i 2 Dage med ham, var navnlig for at søge at komme til et fælles Resultat, men det ærede Medlem erklærede, at han ikke vilde arbejde med enten paa en Ordning af Gendarmerikorpset eller paa at sætte andet Polit i Stedet derfor. Havde det ikke været Tilfældet, kunde jeg jo ikke have faldet paa at spørge ham, om han ønskede at være til Stede ved de fortsatte Forhandlinger; det var selvfølgelig, fordi hans Udtalelser havde været af den Bestaffenhed, at det var klart, at han ikke vilde arbejde med os, at jeg gjorde ham det Spørgsmaal. Naar et saadant, maatte noget aparte Spørgsmaal kom frem, stod det i Forbindelse med, at i Fjor, da vi vare i Udvalget, erklærede det ærede Medlem, at han ikke brød sig om at deltage i de fortsatte Forhandlinger om Loven eller om at faae nogen Meddelelse om de fortsatte Møder, som Udvalget maatte holde; han renoncerede derpaa; det førte saa til, at jeg spurgte ham, om han heller ikke i Aar vilde være med til at stille hellig Forslag til Gjennemførelse af Sagen, udenfor hvad der havde Hensyn til Forkastelse, og om han saa ønskede at være til Stede. Han svarede da ganske vist, at han ønskede nok at være til Stede; men da vi fandt, at det ikke vilde give noget Udbytte, valgte vi at holde Møder, ikke Udvalgsmøder, men private Møder, til Drøftelse af Sagen, og da vi i dem havde fuldført Arbejdet, sammentaltes det samlede

Udvalg, og saa blev Sagen forelagt for det. — Jeg skal bemærke med Hensyn til den ofte gjentagne Historie om, at det er saa langt fra, at Gendarmene gjøre Nytte, at de tværtimod give Anledning til Uorden, at det er jo en gammel Historie. Jeg veed overhovedet ikke den Ting i Verden, uden at den paa en eller anden Maade kan blive Gjenstand for Overlast, og særlig gjælder dette om Politiet. Hvor Politiet er til Stede, og der er en stor Mængde Folk samlede, der ere ophidsede og maatte tildels be- rusede, kan det meget godt være, at det hænder, at Politiet bliver Gjenstand for Insulter, og for saa vidt kan man sige, at det giver Anledning til en Rets sag; at den Sag ikke vilde være fremkommen, hvis Politiet ikke havde været til Stede, forholder sig ganske rigtigt. Iøvrigt er det ikke saa underligt, naar man ser hen til, hvorledes man har søgt at øgge navnlig den menige Befolkning til stadig Modstand mod Gendarmene, at den Slags Uordener komme frem, naar Blødet stiger til Hovedet; men saa kan man ogsaa sige, at alt Politi er til Stede; thi det hænder jo ogsaa undertiden, at Politiet bliver angrebet af en uregjerlig Befolkning. — Den ærede Ordfører for Mindretallet henviste til, at en Forøgelse af Politiet jo kunde ske ved Kommunernes Vedtagelse. Ja ganske vist, og jeg vil heller ikke bebrejde Landets Kommuner Noget i saa Henseende; men der er den store Vanskelighed derved, navnlig i vore daarlige Læder, at den økonomiske Side af Sagen selvfølgelig medfører, at man ikke gjerne vil bevilge mere Politi, men i den Henseende stiller man sig jo meget forskjellig. Der findes en Bemærkning i saa Henseende i en lille Note paa en af Siderne i Betænkningen, hvori det ophjæses, at medens Ringkjøbing paa 82 Kvadratmil med 81,000 Mennesker kun har 3 Politibetjente, har Veile Amt paa 41 Kvadratmil med lidt over det samme Indbyggertal 13 Betjente. Det viser ganske vist, at de kommunale Autoriteter stille sig forskjellig i saa Henseende.

Madsen: Jeg skal ikke bidrage til at forlænge denne Diskussion, men i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelse nu nødes jeg dog til at gjøre et Par Bemærkninger. Om Gendarmenes Nytte taler den ærede Ordfører jo igjen, ligesom ogsaa den ærede Krigsminister var inde derpaa, og der blev navnlig sagt, at de vedkommende Retsbetjente ville nok have fundet, at det er godt at have Gendarmeriet til deres Raadighed, og bl. A. skal Brønderslevhistorien have vist, at det var nyttigt, at have Gendarmkorpset